

Fortolkning, som Ministeren siger, at Forst-
væsenet opstiller; thi Sager af denne Besfafs-
senhed komme overhovedet ikke ind for Dom-
stolene uden efter Foranledning af Forstvæse-
net. Jeg holder mig til Loven, indtil Noget
kommer og paaviser mig en bestemt og utvivl-
som Høiesteretspraxis for noget Mødsat; da
skal jeg høre mig, men heller ikke før. Naar
man nu vil sammenholde §§ 17 og 19 i
Forordningen af 1805, forekommer det mig
klart, at de Forpligtelser, der paaligge en Skov-
eier til ikke alene ikke at hugge Skoven bort
for Fode og forvandle den til Ager og Eng,
men ogsaa til at vedligeholde og frede sin Skov,
kun skyldbestgøres derved, at han hugger for-
sværligt, enten saaledes, som § 19 bestemmer,
at han lader saa mange Træer blive tilbage,
som ere tilstrækkelige til ung Skovs Opelskning
ved naturlig Besaaning, eller saaledes, at han
efter § 17 i Overensstemmelse med en af
Forstvæsenet billiget Plan foretager regulære
Hugster, som derefter blive at erstatte ved Op-
væxt. Navnlig § 17 viser tydeligt, at det ikke
staaer en Skoveier frit for, istedetfor at vælge
den Udvisning, denne Paragraph indeholder,
at foretage fuld Afdrivning, medmindre det skeer
efter en Plan, som Forstvæsenet har billiget.

Indenrigsministeren: Det ærede
Medlem for Standerborg Amts 2den Valg-
kreds (N. Jensen) skal jeg kun henvise til, at,
mig bekendt, har Lovgivningen ikke befkæstiget
sig med overhovedet at beskytte slet Jord imod
hyderligere Forarmelse, Noget, som det vistnok
vil være ham bekendt fra den Egn, hvorfra
han er, kan skee i stort Maal ved Høngjord,
navnlig ved Afbrænding af Høng og ved Af-
skalling af Høngtorv, hvor Jordens Forarmelse
gaaer saa vidt, at man faaer Sandflugt istedet-
for Høngvæxt. Jeg troer altsaa, at man van-
stelligt skal kunne paavise i vor Lovgivning no-
get som helst saadant Indgrib i den Enkeltes
Dispositioneret, nogen Foranstaltning, som
sigter til at hindre den Enkelte i at udplyndre
sin Eiendom, naar han lyst. At en Mand,
der er i Forlegenhed, kan gjøre dette paa for-
skjellige Maader, have vist Alle havt rig Lei-
lighed til at iagtage, og jeg troer ikke, at der
er nogen Grund til at sætte sig i et andet

Forhold ligeoverfor den, der eter en mager
Skovstrækning, end ligeoverfor alle øvrige Ei-
endomsbesiddere, medmindre det kan paavises,
at Conservationen af disse Skovstrækninger
har en større Interesse for det Almindelige. —
Det forekommer mig, at det ærede Medlem for
Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) netop
selv gjorde, hvad han bebrejdede mig at have
gjort, at han nemlig vendte Forholdet om;
Det var ham, der i skarpe Udtryk dablede, hvad
Forstvæsenet, Ministeriet havde gjort og udtalt,
og forsaavidt han ved sin Fortolkning af Lov-
givningens Bestemmelser kunde have hentet
virkelige Beviser, troer jeg, det paalaa ham
at fremkomme med dem. Den ærede Rigs-
dagsmand erkjendte, og dette troer jeg ikke var
mere, end hvad der var aldeles nødvendigt, at
Fortolkningen af Lovgivningens Bestemmelser
tilkommer Domstolene, og at det meget lidt
nytter, paa hvilken Maade Administrationen
selv fortolker dem, naar Domstolene ikke ere
med, og jeg skal, om det ærede Medlem ønsker
det, vise ham ikke een, men flere Domme i
Skovsager, som i allerhøieste Grad vilde for-
baanse ham ved den særdeles lempelige og
milde Fortolkning, som Domstolene have givet
Bestemmelserne i Forordningen af 27de Sep-
tember 1805. Jeg kan kun beklage — men
besværre er det en Sandhed —, at Administra-
tionen har tabt, saa at sige, enhver Skovsag,
som den har anlagt mod private Skoveiere.

Sermansen: Det var allerede i Begyn-
nelsen af Forhandlingerne om denne Sag, da
den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts
2den Valgkreds (Frederiksen) talte, at jeg for-
langte Ordet. Siden den Tid er der ført saa
grundige Forhandlinger om denne Sag, saa-
ledes at ogsaa Meget af, hvad jeg kunde have
at sige, er blevet udtalt med større Sagkundskab
og Dygtighed, end jeg formaaer; derfor skal
jeg nu indskrænke mig til nogle saa Bemærk-
ninger. Den ærede Folkethingsmand for Ma-
ribo Amts 2den Valgkreds sagde, at det æsthe-
tiske Hensyn havde Meget at bethyde og gjaldt
saare Meget udenfor, men derimod kun meget
lidt heri Salen. Det forekommer mig imid-
lertid, at, dersom Skjønhedshensynet virkelig
har saa Meget at bethyde udenfor Salen, burde